

Jag har en Landtlig fluga, Den flugan är dock min; Men ödmjukst skall man buga, Att komma till mig in. Just intet högt från marken, Har hon sin resning fått, Men der framför i parken Der står ett styrbögt slott.
 2. Jag står och prack otroligt, Der bor en Herreman; Jag säfver alltid roligt, Men det gör aldrig han. En Hofman är hans värde, En präktig stjerna bär, Men släckars nådig Herre förslitet såll han är.
 3. Jag satt utför min koja En wacker aftonstund, Då plötsligt hördes stöja Hans koppel fring min lund. Jag sjöng uppå min wisa Den jag sjelf gjort så god, Att himlens Herre prisa för nöje, sinnesro.
 4. För arbete och föda För faderligt förswar, För hwila efter möda För ångestfria dar. Hans nåde stedd wot bössan Han hade hört min sång; Jag teg och tog af mössan, Han sakta gick sin gång.
 5. Han gaf en suck af smärta — Hu! jag förstod den godt: Gif mig ditt glada hjerta Och gerna tag mitt Slott. Jag höjde straxt mitt öga Till den som delat så, Palatser för de höga Samt sänhet för de små.

Den Sjunde:

Jag har en Landtlig fluga, Den flugan är dock min; Men ödmjukst skall man buga, Att komma till mig in. Just intet högt från marken, Har hon sin resning fått, Men der framför i parken Der står ett styrbögt slott.
 2. Jag står och prack otroligt, Der bor en Herreman; Jag säfver alltid roligt, Men det gör aldrig han. En Hofman är hans värde, En präktig stjerna bär, Men släckars nådig Herre förslitet såll han är.
 3. Jag satt utför min koja En wacker aftonstund, Då plötsligt hördes stöja Hans koppel fring min lund. Jag sjöng uppå min wisa Den jag sjelf gjort så god, Att himlens Herre prisa för nöje, sinnesro.
 4. För arbete och föda För faderligt förswar, För hwila efter möda För ångestfria dar. Hans nåde stedd wot bössan Han hade hört min sång; Jag teg och tog af mössan, Han sakta gick sin gång.
 5. Han gaf en suck af smärta — Hu! jag förstod den godt: Gif mig ditt glada hjerta Och gerna tag mitt Slott. Jag höjde straxt mitt öga Till den som delat så, Palatser för de höga Samt sänhet för de små.

Jag har en Landtlig fluga, Den flugan är dock min; Men ödmjukst skall man buga, Att komma till mig in. Just intet högt från marken, Har hon sin resning fått, Men der framför i parken Der står ett styrbögt slott.
 2. Jag står och prack otroligt, Der bor en Herreman; Jag säfver alltid roligt, Men det gör aldrig han. En Hofman är hans värde, En präktig stjerna bär, Men släckars nådig Herre förslitet såll han är.
 3. Jag satt utför min koja En wacker aftonstund, Då plötsligt hördes stöja Hans koppel fring min lund. Jag sjöng uppå min wisa Den jag sjelf gjort så god, Att himlens Herre prisa för nöje, sinnesro.
 4. För arbete och föda För faderligt förswar, För hwila efter möda För ångestfria dar. Hans nåde stedd wot bössan Han hade hört min sång; Jag teg och tog af mössan, Han sakta gick sin gång.
 5. Han gaf en suck af smärta — Hu! jag förstod den godt: Gif mig ditt glada hjerta Och gerna tag mitt Slott. Jag höjde straxt mitt öga Till den som delat så, Palatser för de höga Samt sänhet för de små.

Den Sjunde:

Jag har en Landtlig fluga, Den flugan är dock min; Men ödmjukst skall man buga, Att komma till mig in. Just intet högt från marken, Har hon sin resning fått, Men der framför i parken Der står ett styrbögt slott.
 2. Jag står och prack otroligt, Der bor en Herreman; Jag säfver alltid roligt, Men det gör aldrig han. En Hofman är hans värde, En präktig stjerna bär, Men släckars nådig Herre förslitet såll han är.
 3. Jag satt utför min koja En wacker aftonstund, Då plötsligt hördes stöja Hans koppel fring min lund. Jag sjöng uppå min wisa Den jag sjelf gjort så god, Att himlens Herre prisa för nöje, sinnesro.
 4. För arbete och föda För faderligt förswar, För hwila efter möda För ångestfria dar. Hans nåde stedd wot bössan Han hade hört min sång; Jag teg och tog af mössan, Han sakta gick sin gång.
 5. Han gaf en suck af smärta — Hu! jag förstod den godt: Gif mig ditt glada hjerta Och gerna tag mitt Slott. Jag höjde straxt mitt öga Till den som delat så, Palatser för de höga Samt sänhet för de små.

GS 770

Sju utsköft wackra samt aldeles

Nya Wisor,

Den Första:

Jag har i dag min hjort förghyllt, 2c.

Den Andra:

Bröder! wike sorgen! 2c.

Den Tredje:

J Herrar! jag will er berättta 2c.

Den Fjerde:

Jag är så nöjd, så glad och fri, 2c.

Den Femte:

Ynglingen med friska kinder, 2c.

Den Sjette:

Det hände en gång sig 2c.

Den Sjunde:

Jag har en Landtlig fluga, 2c.

Jönköping, 1831,

N. E. Lundströms Boktryckeri.

